

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115202112
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2115202112.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkyň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci navrhovateľky: W. U., predtým U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, E., zastúpená advokátom: JUDr. Darina Tomčová, Záhradná 58, Šenkvice, proti: W. U., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, R., v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom: R. U., nar. XX.XX.XXXX a F. U., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, o trovách konania štátu, o odvolaní druhého bývalého manžela proti výroku II. uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 18P/11/2015-276 zo dňa 25.01.2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. p o t v r d z u j e.
- II. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Uznesením označeným v záhlaví súd prvej inštancie rozhodol nasledovne :

- I. Štát má nárok na náhradu trov konania voči matke v rozsahu 50%.
II. Štát má nárok na náhradu trov konania voči otcovi v rozsahu 50%.

2. Uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 58 , Čl.3 ods. 1, Čl.3 ods.2, Čl. 12 Civilného mimosporového poriadku. Vecne argumentoval tým, že návrhom zo dňa 20.01.2015 sa navrhovateľka domáhala rozvodu manželstva s odporcom a úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva tak, že tieto by boli zverené do jej osobnej starostlivosti a aby otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na ich výživu na maloletú dcéru 300,- eur mesačne a maloletého syna sumou 150,- eur mesačne. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 18P/11/2015-177 zo dňa 29.06.2016. Súd si rozhodnutie o trovách konania vyčlenil na samostatné rozhodnutie. Rozsudok prvej inštancie bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave 24CoP/68/2017-220 zo dňa 21.06.2017.

3. V priebehu konania bolo vyplatené z rozpočtových prostriedkov súdu odmena znalcovi za vypracovaný znalecký posudok vo výške 1.199,20 eur uznesením č.k. 18P/11/2015-96 zo dňa 07.12.2015 a znalečné vo výške 70,99 eur uznesením č.k. 18P/11/2015-199 zo dňa 07.09.2016, a to znalcovi Mgr. Martinovi Balkovi, a teda štát má podľa výsledku konania právo na náhradu trov konania štátu voči obom účastníkom konania. Súd konštatuje, že v rozhodnutí vo veci samej nebolo rozhodnuté o náhrade trov konania štátu, preto súd za použitia Čl. 3 rozhodol dodatočne samostatným rozhodnutím o nároku štátu na náhradu nákladov vynaložených z rozpočtových prostriedkov. O výške náhrady bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným rozhodnutím, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

4. Proti výroku II. tohoto uznesenia podal odvolanie otec, žiadal o jeho preskúmanie, odôvodnil zlou finančnou situáciou, do ktorej sa dostal v dôsledku udalostí nasledujúcich po rozvoде. Po úplnej platobnej neschopnosti v máji 2017 požiadal o pomoc Centrum právnej pomoci v Bratislave a po zväžení jeho situácie mu poskytli pomoc pri riešení a aj zastúpenie. Dňa 08.11.2017 vydal Okresný súd Bratislava I. uznesenie sp.zn. 60dk/105/2017-231117226685 konanie na vyhlásenie konkurzu, na základe ktorého uznesenia mu bol ustanovený za správcu Ján Kovalčík z (správca S1557), správca z výťažku uspokojil všetkých veriteľov. Aktuálne nevlasťní žiaden majetok a je zamestnaný len na čiastočný pracovný úväzok. Z uvedených dôvodov navrhol, aby súd upustil od nároku na náhradu trov konania voči otcovi v rozsahu 50 %.

5. Predseda Okresného súdu Trnava sa k predmetnému odvolaniu nevyjadril.

6. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, za účinnosti ktorého začalo predmetné konanie.

7. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a ustanovení zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku účinného od 1.7.2016, pričom podľa ustanovenia § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak (tzv. vzťah subsidiarity).

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku v spojení s § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre potvrdenie výroku uznesenia súdu prvej inštancie o uložení povinnosti otcovi zaplatiť štátu trovy konania (§ 388 Civilného sporového poriadku).

9. Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala rozvođu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu pochádzajúcemu z manželstva.

10. Už právoplatným rozsudkom (§ 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku) súd prvej inštancie manželstvo navrhovateľky a druhého manžela rozviedol, upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvođe, žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania štátu, ktoré vznikli v súvislosti s vykonaným znaleckým dokazovaním, tak, že tieto v podstate uložil obom rodičom zaplatiť rovnodielne t.j. v pomere 50% :50%.

11. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Vo vzťahu k náhrade trov konania štátu otec v odvolaní poukazoval na svoju zlú finančnú a existenčnú situáciu a žiadal o upustenie od uloženia mu povinnosti zaplatiť štátu náhradu trov konania.

13. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho priadku . <., štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

14. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku <., ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 395 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (CMP), ak § 396 CMP neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

16. Podľa § 395 ods. 2 CMP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

17. Podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Civilný mimosporový poriadok <. a ani civilný sporový poriadok <. neobsahuje výslovnú úpravu práva štátu na náhradu jeho výdavkov, ktoré platil (teda, či štát má právo na náhradu trov alebo nie, proti komu a za akých podmienok). Preto je potrebné o náhrade trov konania štátu rozhodovať za použitia článku 4 Základných princípov Civilného sporového poriadku <., ktorý stanovuje, že ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec, čo do obsahu a účelu najbližšie posudzovanej právnej veci a ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

19. Odvolací súd je toho názoru, že Civilný sporový poriadok <. neobsahuje také ustanovenie, ktoré by upravovalo inú právnu vec, čo do obsahu a účelu najbližšiu náhrade trov konania štátu a ktoré by tak mohlo byť analogicky aplikované pri rozhodovaní o náhrade trov konania štátu. Takým ustanovením nie je § 255, ktorý upravuje náhradu trov konania strany sporu, pretože ten nárok na náhradu trov konania viaže na úspech strany v spore. Ani pri analogickom použití tohto zákonného ustanovenia nemožno totiž z hľadiska náhrady trov konania štátu uvažovať o úspechu, či neúspechu štátu v spore. Rovnako tak nemožno ani analogicky aplikovať ustanovenie § 259, ktoré stanovuje, že ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok (teda aj nárok na náhradu trov konania).

20. Z uvedeného dôvodu, keď nie je možná ani analogická aplikácia niektorého platného ustanovenia Civilného sporového poriadku na otázku náhrady trov konania štátu, je preto potrebné, aby konajúci súd prejednal a rozhodol otázku náhrady trov konania štátu podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva CSP <.. Takýmto požiadavkám najlepšie vyhovuje norma, ktorá by stanovovala, že štát má podľa výsledkov konania proti účastníkovi konania právo na náhradu trov konania, ktoré platil a ak sú u niektorého účastníka konania predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, v ktorom by mu súd priznal oslobodenie. Jedná sa v podstate o normu, ktorá je totožná s ustanovením § 148 ods. 1 zrušeného zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku <., ktorý upravoval náhradu trov konania štátu do účinnosti Civilného sporového a aj mimosporového poriadku. Takáto norma zodpovedá princípom všeobecnej spravodlivosti a princípom, na ktorých spočíva aj CSP <. a výsledkom jej aplikácie bude rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a doterajšiu ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

21. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že v predmetnom konaní sa otec proti návrhu matky, ktorá navrhovala zverenie maloletých do jej osobnej starostlivosti, domáhal sa zverenia maloletých detí do jeho osobnej starostlivosti, respektíve do striedavej starostlivosti oboch rodičov a s návrhom matky nesúhlasil. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti, teda v nesporovom konaní, nie je možné hovoriť o úspechu a neúspechu niektorého z účastníkov konania a v podstate platí, že nie je rozhodujúce ani to, ktorý účastník navrhol vykonanie konkrétneho dôkazu, pri ktorého výkone vznikli trovy štátu. Znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že je v záujme detí, aby boli zverené do osobnej starostlivosti matky a pri výsluchu maloletých a mal. Vanesa aj prejavila záujem byť v starostlivosti matky.

22. Navrhovateľka sa proti uzneseniu neodvolala, čo znamená, že výrok I.uznesenia nadobudol právoplatnosť. Odvolací súd, po zohľadnení vyššie uvedených relevantných skutočností dospel v danej veci k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že štát (Slovenská republika) má právo na náhradu trov konania, ktoré vyplatil za znalecké dokazovanie v danej veci aj voči otcovi.

23. Čo sa týka námietky odvolateľa, že na neho bol vyhlásený konkurz, odvolací súd z Obchodného vestníka 193/2018 zo dňa 5.10.2018 zistil, že v konaní 6OdK/105/2017 pred Okresným súdom Bratislava I, správca v súlade s ust. § 167 v ods.1 zák.č. 7/2005 Z.z o konkurze a reštrukturalizácii oznámil, že konkurz vyhlásený na majetok dlžníka (tu odvolateľa) sa po splnení rozvrhu výťažku končí. Oznámením v Obchodnom vestníku sa konkurz zrušuje. Z uvedeného vyplýva, že konkurz vyhlásený na majetok odvolateľa bol dňom 06.10.2018 zrušený, odvolateľ bol zbavený dlhov, a teda vedenie konkurzného konania nemá na toto konanie už žiaden vplyv a odvolateľ sám uvádza, že medzičasom je už zamestnaný, hoci len na skrátenej úväzok.

24. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré je v súlade so zásadou spravodlivosti, v napadnutom výroku ako vecne správne postupom podľa § 387 Civilného sporového poriadku potvrdil.

25. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).